

De gemeente, een veilige plaats om te leren

Jefta bestaat dit jaar 40 jaar. Dat heb je vast wel gehoord. We gaan dat vieren op 15 maart aanstaande (om 14u!!). Ik was 18 jaar oud toen Jefta ontstond. Mijn ouders waren betrokken bij het ontstaan van Jefta. Zij waren ondersteunend betrokken. Ap en Anita Verwaijen waren de initiatiefnemers. De eerste voorgangers ook. En als 18-jarige jongen bekeek ik dat op enige afstand. Ik was er niet echt deel van, maar ik zag het wel gebeuren, bezocht regelmatig een bijeenkomst. En dat heeft me toch behoorlijk beïnvloed, want op 19-jarige leeftijd heb ik me laten dopen (in Jefta).

Het is weleens leuk om terug te kijken. Wat ik me vooral herinner van die beginjaren, er was in Jefta vooral een enorm enthousiasme, een liefde voor de Heer. En dat enthousiasme, die liefde voor de Heer was aanstekelijk. De gemeente groeide in aantal. Jefta vond aansluiting bij Rafael Nederland in 1989. Dat gaf veiligheid en bescherming. Dat is nog steeds zo.

Het voert te ver om de hele geschiedenis van Jefta te behandelen. Maar de korte samenvatting is, we zijn er nog steeds! *En we mogen er zijn!*

Het heeft weleens gestormd, maar door de stormen heen is de Heer altijd trouw gebleven. En door de stormen heen zijn we ook gevormd. We zijn gevormd als gemeente en we zijn gevormd ook als individuen. Onze veertigjarige geschiedenis heeft ons gevormd. En we zullen gevormd blijven worden, ook in de jaren die voor ons liggen.

Gemeente-zijn is toch wel een behoorlijk avontuur. Zo veel verschillende mensen, met verschillende achtergronden, uit verschillende culturen soms, verschillende opleidingsniveaus.

Sommigen van ons hebben een kerkelijke achtergrond, zijn misschien opgegroeid in andere kerk, evangelisch, pinkster, katholiek of reformatorisch. Voor anderen is Jefta hun eerste kerk en hebben helemaal geen christelijke achtergrond.

En we hebben natuurlijk als mensen ook verschillende karakters en kwaliteiten. De één is op zoek naar harmonie, de ander is op zoek naar waarheid, de ander naar gezelligheid, weer een ander is heel doelgericht.

Er is grote verscheidenheid, dat is duidelijk. Maar er is natuurlijk heel veel wat ons samenbindt. De grootste samenbindende kracht is, denk ik, de wetenschap dat we 'kinderen van God' zijn. Dat maakt ook dat we een zeker familiegevoel ervaren in de kerk. We zijn geestelijk broers en zussen van elkaar. En in onze gemeenschap, die Jefta heet, ervaren we dat en kennen we elkaars naam.

Maar we hebben ook broers en zussen in andere kerken, in deze stad, in dit land, in deze wereld. Het is de liefde van God en voor God die ons samenbindt. Natuurlijk zijn er verschillen, theologische verschillen, verschillen in kerkcultuur. Maar het is de liefde van God en voor God die ons samenbrengt.

Wat we delen is ook, dat we allemaal, 'leerlingen van Jezus' zijn. En het gekke is. *Ik spreek voor mezelf.* Ik voel me vandaag misschien vandaag wel meer leerling, dan veertig jaar geleden. *Dat is ook wel een bekend fenomeen.*

Hoe meer je weet, hoe meer je ook weet wat je niet weet. Hoe meer je begrijpt, hoe meer je ook bewust bent van hetgeen je niet begrijpt.

Geloven heeft trouwens niet alleen met kennis te maken. Kennis is nuttig en behulpzaam. Geloven heeft vooral met vertrouwen te maken. Vertrouwen in de goedheid van God.

En dat heeft meer met ervaring te maken. Ik heb Gods goedheid en genade *ervaren* op moeilijke momenten in mijn leven. En 'ervaring *met* God' wint het altijd van 'kennis *over* God'. Er zijn genoeg Bijbelteksten die ik niet begrijp en moeilijk vindt, maar ik geloof voor 100% in de goedheid van God. (*ervaring wint het van intellectuele kennis*)

De gemeente is een plaats waar we als kinderen van God, leerlingen zijn van Jezus. En we wandelen een weg, die zich kenmerkt door een toenemend vermogen om lief te hebben. Onze groei naar volwassenheid, ons herstel heeft te maken met ons vermogen om lief te hebben, te omarmen.

We hebben de laatste tijd veel gesproken over het '*spreken van God*'. De openbaringen die God geeft, de inzichten die Hij geeft, leiden altijd tot een grotere liefde voor anderen.

1 Johannes 4

7Geliefde broeders en zusters, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt uit God voort. Ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God. 8Wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde. 9En hierin is Gods liefde ons geopenbaard: God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven. 10Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden.

Deze tekst bevat veel elementen om over na te denken:

Vers 7: *de liefde komt uit God voort*

Hij is de bron van liefde. Liefde is Zijn uitvinding.

Ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God.

Als we liefhebben, kennen we God!!

Vers 8: *Want God is liefde.*

En het ultieme bewijs van Gods liefde is dat:

Vers 9: *God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven.*

Dat is het plan: Jezus is gekomen, in onze wereld, om leven te brengen. En dat is een actie die volledig van God uitgaat. Hij neemt het initiatief om leven te brengen.

Vers 10: *Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden.*

Dit vers bevestigt dat God de initiatiefnemer is om verzoening te brengen voor onze zonden. *9God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven.*

Deze verzen zijn heel belangrijk en laten de enorme goedheid van God zien. *God is liefde.*

Zijn liefde is alomvattend en gaat naar iedereen uit, niemand uitgezonderd.

Zijn liefde is niet alleen bedoeld voor een select gezelschap, *alleen voor de Joden bijvoorbeeld*. Nee, Zijn liefde is voor iedereen: Joden en niet-Joden.

Laat het even bezinken... Zijn liefde is voor iedereen bedoeld.

Het goede nieuws is dat Jezus dus ook voor jou en mij verzoening heeft gebracht!! Het goede nieuws is dat ook jij en ik mogen delen in zijn leven.

1 Johannes 4

¹⁹Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. ²⁰Als iemand zegt: 'Ik heb God lief,' maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. ²¹We hebben dan ook dit gebod van Hem gekregen: wie God liefheeft, moet ook de ander liefhebben.

Onze reis, onze groei als gelovige heeft te maken met het liefhebben van de ander.

Johannes, *in navolging van Jezus*, formuleert hier een opdracht die met ervaring te maken heeft. Liefde is iets wat je *ervaart*.

Als iemand jou helpt met een klusje dat je zelf niet kunt doen, dan ervaar je liefde.

Als je ergens binnenkomt en je wordt gezien, je wordt gewaardeerd, je mag zijn wie je bent, dan ervaar je liefde.

De normale reis die we doormaken als we ouder worden, als we groeien in ons geloof, is dat er in ons hart meer ruimte komt voor meer mensen. Dan bedoel ik niet eens zozeer het aantal. Maar er komt meer liefde en meer compassie voor gebrokenheid. Meer ruimte voor beschadigde mensen.

Jezus had een passie voor de mensen die verstoten werden door de samenleving. Het was voor Hem bijna een sport om deze mensen te laten ervaren dat ze waardevol zijn, dat ze belangrijk zijn, dat ze erbij horen.

Jezus leert ons om de ander lief te hebben.

Jezus leert ons om niet te oordelen.

Jezus leert ons iets over 'de balk' en 'de splinter'.

Jezus leert ons iets over zorg voor de zwakke, de wees, de vreemdeling. Jezus leert ons iets over liefhebben van de zondaars.

Liefhebben is een opdracht. Het is *hét* groeiproces van ons leven. En het leuke is, deze opdracht brengt geluk in ons leven. Ik heb het niet over rijkdom of welvaart. Ik heb het over geluk, over voldoening, over vreugde. Het gaat over ons welzijn. God is geïnteresseerd in ons welzijn en het welzijn van de ander. Het is een olievlek. Het is de bedoeling dat de olievlek van de liefde zich verspreid over deze aarde.

-We zijn kinderen van God.

-We zijn leerlingen van Jezus.

-We zijn uitgenodigd om te groeien op de weg van de liefde.

-Liefde is heilzaam voor de ander én is heilzaam voor ons.

-Liefde is *hét* plan van God!

Veertig jaar Jefta...

Ik denk dat we in de loop van de jaren scherper op het netvlies hebben gekregen dat alles om de liefde draait.

Dat geldt in elk geval voor mezelf.

Er is, *denk ik*, meer ruimte gekomen voor diversiteit, meer ruimte en respect ook voor andere kerken, voor medechristenen die andere accenten leggen in hun geloofsbeleving. Er is meer ruimte gekomen voor een open geloofsgesprek. Meer de houding van een leerling.

Ik hoop, en dat is een groot verlangen van ons als leiders, dat Jefta een veilige plek is. Een plek waar je jezelf mag zijn, een plek waar je niet geoordeeld wordt, een plek waar je mag groeien en herstellen omdat de liefde van de Heer in ons midden aanwezig is.

Ik wil eindigen met een gebed. Het is een gebed dat Jezus voor ons bad:

Johannes 17

²⁰Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in Mij geloven. ²¹Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden. ²²Ik heb hen laten delen in de grootheid die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals Wij: ²³Ik in hen en U in Mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat U Mij hebt gezonden, en dat U hen liefhad zoals U Mij liefhad.

²⁴Vader, U hebt hen aan Mij geschonken, laat hen dan zijn waar Ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die U Mij gegeven hebt omdat U Mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd. ²⁵Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en zij weten dat U Mij hebt gezonden. ²⁶Ik heb hun uw naam bekendgemaakt en dat zal Ik blijven doen, zodat de liefde waarmee U Mij liefhad in hen zal zijn en Ik in hen.'

AMEN